NHẬP MÔN LẬP TRÌNH CHƯƠNG 5: HÀM - FUNCTION

ThS. Nguyễn Thị Ngọc Diễm diemntn@uit.edu.vn

Nội dung

- 1. Đặt vấn đề
- 2. Khái niệm và cú pháp
- 3. Tham số và lời gọi hàm
- 4. Khai báo và tầm vực

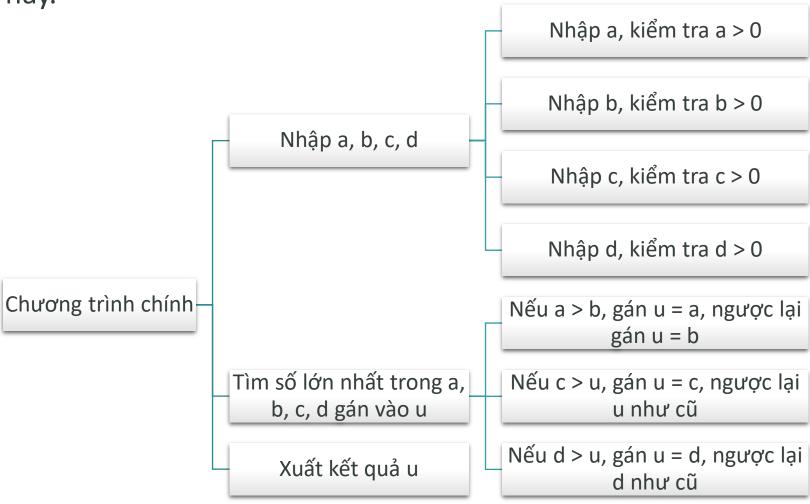
Bài tập minh họa

1. Đặt vấn đề

• Nhập 04 số nguyên dương a, b, c, d. Tìm số lớn nhất trong 04 số

này.

1. Đặt vấn đề

• 4 đoạn lệnh nhập a, b, c, d:

```
int a, b, c, d;
do {
    cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> a;
} while (a <= 0);</pre>
do {
    cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> b;
} while (b <= 0);</pre>
do {
    cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> c;
} while (c <= 0);</pre>
do {
    cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> d;
} while (d <= 0);</pre>
```

1. Đặt vấn đề

• Đoạn code tính u:

```
int u;
if (a > b) u = a;
else u = b;

if (c > u) u = c;

if (d > u) u = d;
```

- Đoạn lệnh nhập và kiểm tra một số lớn hơn 0 lặp lại 04 lần.
- Đoạn lệnh tính u có 03 lệnh if tương tự nhau lặp lại.
- · Cần giải pháp viết 01 lần và nhưng có thể dùng nhiều lần.

2. Khái niệm hàm và cú pháp

- Khái niệm
  - Hàm là một đoạn chương trình độc lập thực hiện một công việc nhất định, có tên, đầu vào và trả về một giá trị cho lệnh gọi nó.
- · Đặc điểm của hàm
  - · Là một đơn vị độc lập của chương trình.
  - Không cho phép xây dựng một hàm bên trong một hàm khác.
  - Được gọi nhiều lần với các đối số khác nhau.

2. Khái niệm hàm và cú pháp

Thuật ngữ:

- "chương trình con" Subroutine là thuật ngữ được đề xuất sớm (1951, 1952) và chuyên biệt cho khái niệm này
- Một số thuật ngữ khác: Subprogram, procedure, method, routine, function
- Một số sách dùng thuật ngữ tổng quát: callable unit
- C/C++ dùng thuật ngữ *hàm function*.

Cú pháp

kiểu trả về

- Return type
- Bất kỳ kiểu nào của C/C++. Nếu hàm không trả về thì kiểu là
   void

tên_hàm

- Function name
- Như quy tắc đặt tên biến

[danh sách tham số]

- Parameter list
- Giống như khi khai báo biến trên một dòng, cách nhau bằng dấu,

<giá_tri_tra_ve>

- Return value
- Là kết quả đầu ra của hàm, phải cùng kiểu với kiểu_trả_về. Dùng được bất cứ cú pháp nào có thể tính thành giá trị
- Từ khóa return sẽ kết thúc quá trình thực thi của hàm.

Các bước viết hàm

Tên hàm

Đầu vào

Đầu ra

Nội dung <u>của</u> hàm

- Chức năng của hàm
- Số lượng tham số, kiểu dữ liệu
- Một số hàm không có đầu vào
- Kiểu dữ liệu đầu ra
- Một số hàm không có đầu ra (void)
- Các lệnh cần thiết để hàm thực hiện công việc

Trả về giá trị

- Lệnh return dùng để trả về giá trị đầu ra của hàm
- Hàm chỉ trả về được **duy nhất 01 giá trị**. Lệnh return sẽ kết thúc quá trình thực thi của hàm

```
int so_lon(int m, int n){
    if (n > m) return n;
    return m;
}
```

Trả về giá trị

- Các hàm không có đầu ra sẽ có kiểu trả về là void
- Không có biến kiểu void
- Lệnh return với các hàm không có đầu ra sẽ không kèm theo giá trị (nhưng vẫn sẽ kết thúc việc thực thi hàm)

- Hàm có đầu ra, không có đầu vào:
  - Tên hàm: nhap_so_duong, Hàm yêu cầu người dùng nhập vào một số nguyên dương. Nếu không phải số dương yêu cầu nhập lại.
  - Đầu vào: Không có
  - Đầu ra: số nguyên dương.

```
int nhap_so_duong(){
    int n;
    do {
        cout << "Nhap mot so nguyen duong";
        cin >> n;
    } while (n <= 0);
    return n;
}</pre>
```


- Hàm có đầu vào, không có đầu ra:
  - Tên hàm: xuat_so_lon, Xuất ra màn hình số lớn hơn trong 02 số.
  - Đầu vào: Hai số nguyên. Đặt tên là a và b
  - Đầu ra: Không có

- Hàm không có đầu vào và không có cả đầu ra:
  - *Tên hàm*: nhap_xuat_so_lon, Yêu cầu nhập vào 02 số nguyên và xuất ra màn hình ước chung lớn nhất của 02 số đó.
  - Đầu vào: Không có
  - Đầu ra: Không có

- Hàm có cả đầu vào và đầu ra:
  - *Tên hàm*: so_lon, Nhận vào 02 số nguyên dương và trả về số lớn hơn trong 02 số đó.
  - Đầu vào: Hai số nguyên dương, đặt tên m và n
  - Đầu ra: Số nguyên dương có giá trị lớn hơn trong m và n

```
int so_lon(int m, int n){
    if (n > m) m = n;
    return m;
}
```

3. Tham số và lời gọi hàm

- Gọi hàm to call (a) function là hành động yêu cầu hệ thống thực hiện các công việc của hàm.
- Lời gọi hàm funtion call phải có tên hàm và danh sách các thông số sẽ được đưa vào cho hàm trong cặp ngoặc đơn.
- · Lời gọi hàm có thể tính ra giá trị, chính là giá trị trả về của hàm.
- · Cú pháp:

```
tên_hàm( [danh sách đối số] )
```



```
1. int nhap_so_duong(){
2.
    int n;
3. do {
          cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> n;
5. } while (n <= 0);</pre>
6.
    return n;
7. }
8. int main() {
9.
      int a = nhap so duong();
10. cout << "So vua nhap la " << a << endl;</pre>
11. cout << "Tong hai so la " << a + nhap_so_duong() << endl;</pre>
12. return 0;
13.}
```

Output:

```
Nhap mot so nguyen duong 5
So vua nhap la 5
Nhap mot so nguyen duong 8
Tong hai so la 13
```

· Chú ý kỹ dòng 11

Tham số và đối số

Parameter

- tạm dịch: *Tham số* hoặc *tham số hình thức*
- Là các thông số mà hàm nhận vào
- Xác định khi khai báo hàm

Argument

- Tạm dịch: Đối số hoặc Tham số thực sự
- · Là các thông số được đưa vào hàm khi tiến hành gọi hàm
- Hai thuật ngữ này đôi khi dùng lẫn lộn và gọi chung là <u>Tham số</u>

Truyền đối số

- Truyền đối số to pass argument là công việc đưa các thông số cho hàm hoạt động khi gọi hàm.
- Đối số phải được truyền tương ứng với cách tham số đã được khai báo.
- Có 02 cách truyền đối số chính:
  - Pass by value Truyền giá trị (truyền tham trị)
  - Pass by reference Truyền tham chiếu

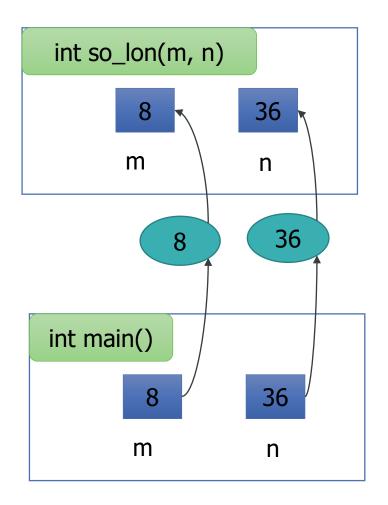
- Là cách mặc định của C/C++.
- Tham số chứa bản sao giá trị của đối số. Thay đổi tham số không ảnh hưởng đến đối số.

```
int so_lon(int m, int n){
    if (n > m) m = n;
    return m;
int main() {
    int a = 8, b = 36;
    int max = so_lon(a, b);
    cout << " So lon hon giua "</pre>
         << a << " va " << b << " la " << max;
```



```
int so_lon(int m, int n){
    if (n > m) m = n;
    return m;
int main() {
    int m = 8, n = 36;
    int o = so lon(m, n);
    cout << " So lon hon giua</pre>
         << m << " va " << n
         << " la " << o;
```

 Truyền giá trị tạo ra bản sao của đối số và lưu vào trong vùng nhớ của tham số.

• Có thể truyền đối số là bất cứ cú pháp nào tính được thành giá trị (hằng, biến, biểu thức, lời gọi, v.v...)

```
int so_lon(int m, int n){
    if (n > m) m = n;
    return m;
int nhap_so_duong(){
    int n;
    do {
        cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> n;
    } while (n <= 0);</pre>
    return n;
int main() {
       cout << "So lon hon la "
            << so lon(9*4, nhap so duong());
```



```
int so_lon(int m, int n){
    if (n > m) m = n;
    return m;
int nhap so duong(){
    int n;
    do {
        cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> n;
    } while (n <= 0);</pre>
    return n;
int main() {
     cout << "So lon nhat trong 04 so la "</pre>
           << so lon(</pre>
                  so_lon(nhap_so_duong(), nhap_so_duong())
                , so_lon(nhap_so_duong(), nhap_so_duong())
               );
```

• Giải quyết vấn đề đặt ra ở đầu bài.

- Áp dụng cho các tham số khi khai báo có dấu & phía sau kiểu dữ liệu.
- Chỉ có thể truyền các đối số là biến (hoặc hằng nếu tham số khai báo là const)
- · Các tham số là tham chiếu không được cấp phát vùng nhớ
  - Tham số được truyền tham chiếu sẽ trỏ đến cùng địa chỉ vùng nhớ của đối số truyền cho nó
  - Tham số sẽ trở thành một ánh xạ đến đối số. Mọi thay đổi lên tham số sẽ thay đổi luôn đối số.

- Chương trình xuất ra hai số ngược với thứ tự chúng được nhập vào
- Đối số truyền vào bắt buộc phải là biến, không thể dùng hàm nhap_so_duong trong trường hợp này

```
void hoan vi(int& a, int& b){
    int c = a;
    a = b;
    b = c;
int main() {
    int a, b;
    cin >> a >> b;
    hoan_vi(a, b);
    cout << a << " " << b;
```

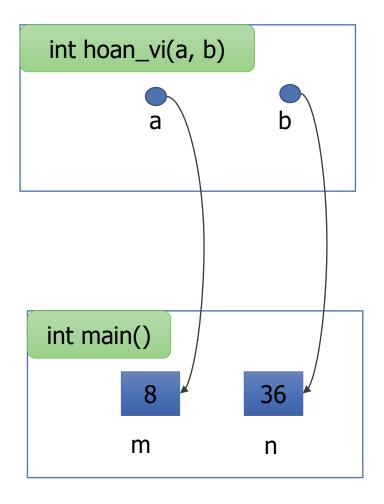
Output:

535

 Truyền tham chiếu liên kết tham số đến vùng nhớ của đối số. Tham số không có vùng nhớ

```
void hoan_vi(int& a, int& b){
    int c = a;
    a = b;
    b = c;
int main() {
    int m, n;
    cin >> m >> n;
    hoan_vi(m, n);
    cout << m << " " << n;
```



```
1. int nhap so duong(){
2.
      int n;
  do {
3.
4.
          cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> n;
5. } while (n <= 0);</pre>
6.
     return n;
7. }
8. void nhap_so_duong(int &n){
9.
      int n;
10.
   do {
11.
           cout << "Nhap mot so nguyen duong"; cin >> n;
12. } while (n <= 0);
13.}
14.int main() {
15. int a, b;
16. a = nhap so duong();
17.
   nhap_so_duong(b);
18. cout << "So vua nhap la " << a << endl;</pre>
19. cout << "Tong hai so la " << a + b << endl;</pre>
20.
      return 0;
21.}s
```



```
bool phep_chia(int x, int y, double& thuong){
    if (y != 0) {
        thuong = double(x)/y;
        return true;
    } else {
        return false;
int main(){
    int a, b;
    cin >> a>> b;
    double thuong;
    if (phep chia(a, b, thuong)){
        cout << "Thuong so la " << thuong;</pre>
    } else {
        cout << "Khong the chia duoc ";</pre>
```

· Dùng truyền tham chiếu như một cách trả về kết quả.

Giá trị mặc định của tham số


```
#include <iostream>
using namespace std;
int divide (int a, int b=2);
int main () {
 cout << divide (12) << '\n';</pre>
 cout << divide (20, 4) << '\n';</pre>
int divide (int a, int b=2) {
 int r;
 r=a/b;
 return (r);
```

4. Khai báo và tầm vực

Scope - Phạm vi của biến:

- · Bên cạnh tham số, hàm có thể tự khai báo thêm các biến.
- Mỗi biến có một phạm vi tác dụng nhất định gọi là Scope tạm dịch: Tầm vực
- Local variable biến cục bộ được khai báo trong một khối ngoặc nhọn { }. Biến chỉ có tác dụng trong khối ngoặc nhọn đó và sẽ bị xóa khỏi bộ nhớ khi chương trình chạy ra khỏi khối.
- Global variable biến toàn cục khai báo bên ngoài các cặp ngoặc nhọn. Có phạm vi toàn chương trình.
  - Biến toàn cục chỉ bị xóa khi chương trình kết thúc => tốn bộn nhớ nếu lạm dụng
  - Biến toàn cục có thể được/bị thay đổi bởi bất kỳ hàm nào => Dễ gây lỗi logic nếu dùng bất cẩn.


```
    Biến a khai báo tại dòng 13

1. int a
                                         sẽ có tác dụng trong phạm vi
2. int ham1(){
      int a1;
                                         cặp ngoặc { } chứa nó thay
      ///Các biến có tác dụng: a, a1
                                         cho biến toàn cục ở dòng 1
5. }
6. int ham2(){

    Khi dùng hàm nên hạn chế

      int a2;
7.
                                         dùng biến toàn cục
      ///Các biến có tác dụng: a, a2
9.
          int a21;
10.
          ///Các biến có tác dụng: a, a2, a21
11.
          int a;
12.
          ///Biến a này sẽ thay thế cho biến a toàn cục
13.
14.
      ///Các biến có tác dụng: a, a2
15.
16.}
17.int main(){
      int a3;
18.
   ///Các biến có tác dụng: a, a3
20.}
```

Prototype – nguyên mẫu hàm

• Xét ví dụ:

```
int ham(int tham_so1, double tham_so2){
    Cau_lenh;
    return 0;
}
```

- Function declaration khai báo hàm phần màu vàng
- Function's body Thân hàm Phần màu xám
- Khai báo hàm đi kèm với thân hàm tạo thành định nghĩa hàm –
   Function definition
- Khai báo hàm nhưng không ghi tên tham số, chỉ ghi kiểu dữ liệu tham số được gọi là nguyên mẫu hàm – function prototype:

```
int ham(int, double);
```



```
void le (int x);
void chan (int);
int main(){
    int i;
    do {
        cout << "Nhap 1 so (Nhap 0 de thoat): ";</pre>
        cin >> i;
        le (i);
    while (i!=0);
    return 0;
void le (int x){
    if ((x%2)!=0) cout << "So le.\n";</pre>
    else chan (x);
void chan (int x){
    if ((x\%2)==0) cout << "So chan.\n";
    else le (x);
```

- Hàm cần phải được khai báo trước khi gọi.
- Có thể khai báo hàm trước và định nghĩa hàm sau.
- Khi khai báo hàm có thể dùng prototype thay cho lời khai báo (declaration), nếu dùng lời khai báo thì tên tham số phải khớp với khi định nghĩa.


```
#include <iostream>
using namespace std;
int divide (int a, int b=2)
 int r;
 r=a/b;
 return (r);
int main () {
 cout << divide (12) << '\n';</pre>
 cout << divide (20, 4) <<
  '\n';
```

```
#include <iostream>
using namespace std;
int divide (int a, int
b=2);
int main () {
 cout << divide (12) << '\n';
 cout << divide (20, 4) <<
int divide (int a, int b) {
 int r;
 r=a/b;
 return (r);
```

Hàm trả về tham chiếu

Đoạn code nào đúng?

```
#include <iostream>
using namespace std;
int n;
int& test();
int main() {
    test() = 5;
    cout ⟨⟨ n;
    return 0;
int& test() {
    return n;
```

```
#include <iostream>
using namespace std;
int& test();
int main()
    test() = 5;
    cout << n;
    return 0;
int& test() {
    int n = 5;
    return n;
```

Hàm trả về tham chiếu

• Tìm ước số chung lớn nhất

```
int &so_lon(int &a, int &b){
    if(a > b) return a;
   return b;
int &so_be(int &a, int &b){
    if(a < b) return a;</pre>
   return b;
int main(){
    int a, b;
    cin >> a >> b;
    while (a != b) so_lon(a, b) -= so_be(a, b);
    cout << a;
```

Bài tập minh họa

- Làm lại các bài tập chương câu lệnh điều kiện và rẽ nhánh dưới dạng hàm:
  - a) Viết hàm đổi một ký tự hoa sang ký tự thường.
  - b) Viết hàm giải phương trình bậc nhất và xuấ kết quả ra màn hình
  - c) Viết hàm giải phương trình bậc hai và xuất kết quả ra màn hình
  - d) Viết hàm trả về giá trị nhỏ nhất của 4 số nguyên.
  - e) Viết hàm hoán vị hai số nguyên.
  - f) Viết hàm sắp xếp 4 số nguyên tăng dần.

Bài tập minh họa

- 1. Làm lại các bài tập chương câu lệnh lặp:
- 2. Viết hàm nhận vào số nguyên dương n và thực hiện:
  - a) Đếm số lượng chữ số của số đó
  - b) Tính tổng các chữ số của số đó
  - c) Tính tổng các chữ số lẻ.
  - d) Tính tổng các chữ số chẵn của số đó.
  - e) Tìm số đảo của số n

Chúc các em học tốt!

